

چرا عیسی به این جهان آمد؟

این سؤال که “چرا عیسی به جهان آمد”، به واقعیتی اشاره می‌کند که در مورد هیچ شخص دیگری که تا بحال در جهان زندگی کرده است صدق نمی‌کند

. با توجه به این مطلب که عیسی قبل از تولد و قبل از آفرینش دنیا وجود داشت، آمدن او به این دنیا و در جسم شدنش، باید دلیل خاصی داشته باشد. دلیل این کار چه بود؟

در رسالهٔ پولس رسول به فیلیپیان فصل دوم، آیات ۵ تا ۱۱ دلیل آمدن عیسی به این جهان تشریح شده است. کلام خدا در فیلیپیان فصل دوم، آیات ۵ تا ۸ می‌فرماید: “طرز تفکر شما دربارهٔ زندگی باید مانند طرز تفکر عیسی مسیح باشد. اگرچه او از ازل دارای اولوهیت بود، ولی راضی نشد که برابری با خدا را به هر قیمتی حفظ کند، بلکه خود را از تمام مزایای آن محروم نموده به صورت یک غلام درآمد و شبیه انسان شد. چون او به شکل انسان در میان ما ظاهر گشت، خود را فروتن ساخت و از روی اطاعت حاضر شد مرگ، حتی مرگ بر روی صلیب را بپذیرد.” دلیل اصلی آمدن عیسی به جهان در آخر آیه‌ای که بدان اشاره شد یافت می‌شود. عیسی آمد تا در اطاعت از خدا بر روی صلیب به‌خاطر ما بمیرد.

در انجیل مرقس نیز به این پرسش که چرا عیسی به جهان آمد، پاسخ واضحی داده شده است. در هشت فصل اول انجیل مرقس، بتدریج آشکار شده است که عیسی مسیح کیست. در ضمن در فصل هشتم، آیهٔ ۲۹ مشاهده می‌کنیم که عیسی از شاگردان خود می‌پرسد: “به عقیدهٔ شما من کیستم؟” و پطرس جواب می‌دهد: “تو مسیح هستی”. بعد از این پرسش و پاسخ، عیسی به آشکار نمودن این مطلب پرداخت که چرا او به جهان آمد. در انجیل مرقس فصل هشتم، آیهٔ ۳۱ می‌خوانیم که “آنگاه عیسی به تعلیم شاگردان پرداخت و گفت، لازم است پسر انسان متحمل رنجهای زیادی شده و بوسیلهٔ رهبران و سران کاهنان و علما طرد و کشته شود و پس از سه روز زنده گردد”.

عیسی آمد تا جان خود را در راه بسیاری فدا سازد

دیدیم به محض اینکه شاگردان تشخیص دادند که عیسی کیست، او بیان نمود که چرا به جهان آمده است. سپس در انجیل مرقس فصل دهم، آیهٔ ۴۵ می‌خوانیم که عیسی به شاگردان خود فرمود: “چون پسر انسان نیامده است تا خدمت کرده شود، بلکه تا به دیگران خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد”. بر اساس این آیه، جان عیسی فدیهای بود که بایستی در راه بسیاری داده می‌شد. “فدیه” بهایی است که برای آزاد ساختن شخصی یا ملکی باید داده شود. در زمینهٔ موضوع مورد بحث ما، فدیه بهایی است که برای رهایی گناهکار از تقصیر و مجازات و اسارت گناه، بایستی داده می‌شد.

منبع: کتاب “تعالیم اساسی کتاب مقدس”